

Dit is geen crisis meer, dit is opzettelijk mensonterend en vernederend beleid

Het consortium van middenveldorganisaties en ngo's werd opgestart naar aanleiding van het gebrek aan opvangplaatsen, bescherming en toegang tot medische zorg voor verzoekers om internationale bescherming. We vechten al jaren tegen de mensonterende behandeling van verzoekers om internationale bescherming. Deze nieuwe publicatie biedt een overzicht van de laatste cijfers, maatregelen en gevolgen voor verzoekers om internationale bescherming in Brussel en formuleert nogmaals aanbevelingen om hun situatie op straat op korte termijn te verbeteren.

Met meer dan 2600 mensen die wachten op opvang en meer dan 8000 veroordelingen door de Belgische rechtbanken, met de uitsluiting van alleenstaande mannen en de opvangplaatsen die kunstmatig laag worden gehouden, zijn we gekomen tot een volwaardig niet-opvangbeleid. Daarom spreekt dit dashboard niet langer over een opvang*crisis*, maar wel over een niet-opvang*beleid*.

In het dashboard geven we een overzicht van de belangrijkste gebeurtenissen in de periode van april tot en met september 2023. We bespreken de diensten die de Humanitaire HUB aanbiedt, het dagcentrum dat medische, psychologische, sociale en juridische consultaties voorziet en ook eten en kleren uitdeelt aan mensen in zeer kwetsbare situaties. Waar vroeger de Humanitaire HUB een centrum was voor mensen in transit, zijn een overgrote meerderheid van de bezoekers nu verzoekers om internationale bescherming. Het *Refugee Medical Point*, opgestart door *Artsen Zonder Grenzen* en sinds begin 2023 gecoördineerd door het *Croix-Rouge de Belgique*, zorgt voor bijkomende medische ondersteuning. Ook de Brusselse noodopvang voor daklozen (CRB, BelRefugees, Samusocial) probeert plaatsen te vinden voor verzoekers om internationale bescherming, alsook voor andere mensen die op straat leven. Hierdoor raakt het opvangnetwerk verzadigd en eindigen mensen alsnog op straat.

Hoewel er verschillende lange-, middellange- en kortetermijnoplossingen bestaan om het aantal opvangplaatsen te verhogen en om de toegang tot medische, sociale en juridische diensten te verzekeren, heeft de Belgische staat, via de Staatsecretaris van Asiel en Migratie, simpelweg besloten dat niet te doen. Dat ondanks de meer dan 8000 veroordelingen door Belgische rechtbanken, wat neerkomt op een totale minachting van de rechtstaat en een voortdurende schending van de rechten van verzoekers om internationale bescherming.

Het consortium roep al jaren op om een einde te maken aan het wanbeleid, de mensenrechtenschendingen en geweld dat de staat pleegt op verzoekers om internationale bescherming. Deze oproep wordt alleen maar luider hoe meer overweldigd, verzadigd en uitgeput de sector raakt. De staat draagt een verantwoordelijkheid en een wettelijke plicht (onder de Opvangwet) om verzoekers om internationale bescherming op te vangen, te beschermen en ze toegang te geven tot de minimumdiensten waartoe ze recht hebben.

Dat mensen op straat belanden, zonder enige toegang tot opvang, bescherming of medische zorgen met alle gevolgen van dien voor hun mentale en fysieke toestand, dat er wordt beweerd dat België vol zit, ondanks dat de cijfers lager liggen dan in 2015, dat middenveldorganisaties en ngo's de taak van de overheid bijna volledig hebben overgenomen, is onverdedigbaar. Dit *Dashbord* legt uit waarom.